

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

85. De B. Begga Apostolicorum Virorum fautrice & adiutrice.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

DE PRIMIS VETERIS FRISIÆ APOSTOLIS
 tur existimauit eos inde hoc transfretasse, cum solùm ve-
 nerint ex Britannia minori quæ est pars Franciæ: pater
 enim Winoci erat Iudicail Rex Britonum de quo agit Ga-
 guinus in Historia Francica. Vide Molanum in natali-
 bus sexta nouembris: Miræum in fastis & Annalibus Bel-
 gicis ad annum 695. an Winocus fuerit frater Iudoci, vide
 eundem in Annalibus ad dictum annum.

DISSERTATIO LX XX V.

De B. Begga Apostolicorum Virorum fautrice & adjutrice.

N calatum quoque nostrum venire
 conuenit B. Beggæ, tū quod Illustris-
 simi Principis Pipini Herstalli, cuius
 auspicijs, authoritate, ope, Frisia ad
 Christum est promota, genitrix fue-
 rit: tum quod credibile sit eam Apo-
 stolicorum Doctorum, ut Amandi, Eli-
 gij, desideratissimam, S. Willibrordo
 apud natum plurimum fauoris conciliaffe Frisiæque salu-
 tem, quantum in ipsa fuit, adiuuisse; tum quod in actis
 nostrorum Sanctorum eius memoria nonnumquam oc-
 currat.

Oriunda est stemmate nobilissimo pariter & sanctissi-
 mo, patre S. Pipino Landensi Austrasiæ Principe, in se-
 rie Brabantiae Ducum primo, matre S. Itta alias Iduber-
 ga. Cognati, affines pœnè omnes nota sanctitatis cele-
 bres, ut S. Gertrudis soror fundatrix (potius confunda-
 trix cum Matre) & prima Abbatissa Cœnobij Nieuellensis
 totius Brabantiae antiquissimi: Grimoaldus frater, Major
 domus

domus sub Sigeberto Austrasiæ Rege , adeoque secundus
Brabantiaæ Dux , qui pietati vacans in vasta Ardennensi
eremo Stabulaus & Malmundarium Monasteria, quibus B.
Remaclus prefuit, construxit : S. Witgerus maritus S. A-
melbergæ: S. Adelbertus Episcopus Cameracensis, S. Gu-
dula, S. Pharaldis, S. Renella, S. Hubertus Episcopus Le-
odiensis pluresqne alij, de quibus Ioannes Roberti in fa-
stis sacris S. Huberti.

Nuptui data est Begga Ansegiso sanctitate etiam mag-
no, S. Imperij Marchioni , filio S. Arnulphi ex Maiore
domus Episcopi Metensis , Fratri S. Clodulphi Duci Mo-
sellaniæ, successori in eodem Episcopatu , auunculo S.
Wandregisili fundatoris monasterij Fontanellensis , affini
S. Trudonis : quo pari prodijt longa soboles Beatarum
mentium , vt Carolomannus Monachus in monte Cassi-
no , S. Itisberga filia Pipini Regis, S. Carolus magnus &c.
de qua S. Genealogia pluribus idem Roberti ibidem ; vt
merito ei quadret illud Sapientiæ 4. O quam pulchra est
casta generatio cum claritate ! immortalis est enim me-
moria illius, quoniam & apud Deum nota est & apud ho-
mines. Et illud Pauli : Si radix sancta & rami sancti. In
hac illustri prosapiâ minime otiosa, minime degener fuit
Begga, quin potius tamquam lucidissimum astrum in stel-
lato firmamento splendidis virtutum ornamentis pluri-
mum decoris contulit , pijs operibus tam innupta, quam
nupta perpètim insistens. Marito Ansegiso nefariè inter-
empto, se totam Deo consecrat accepto sacro Velamine
a S. Amando, vt nonnulli scribunt, qui & matrem Ittam
& sororem Gertrudem consecrârat. Monasterium Andan-
nense Canonicarum sub Claustro & disciplinis regulari-
bus fundat, dotatque, vbi per plurimos annos religiosis
actionibus vidualem statum exercet & exornat. Tandem

Q. q

beata

beata anima meritorum plena, gemmis vernantibus atque coruscantibus decora, terram deserens ad cælestem sponsam euolat. De hac breuiter Stephanus Abbas Eodicësis ante annos 500. ait Ansegiso V. Beggā felici iunctam matrimonio, generose sobolis & Nobilissimorum Regum matrē extitisse. Cuius quoque sanctitatis apud nos, inquit, clarent monumenta eo in loco, in quo ex diuina reuelatione septem construxit Ecclesias, vbi & corpus eius à sacris Virginum choris honoratur, quæ Deo ibidem famulantur. Ibi quoque coniux piissimus Ansegisus ab ea conditus est, qui ab alumno suo, quem idem Dux puerum fortè inuenit & de sacro fonte suscepit aluit in filium & exaltauit, crudeliter in venatione peremptus est.

Circa annos interfectionis Ansegisi, consequenter viduitatis Beggæ, foundationis Andennæ, circa annos S. Amandi, à quo Begga velum putatur accepisse, plurimum discrepant Chronicæ. Quo ad Angelisum, mihi placet magis censura statuentium eum interemptum anno 685. vt Sigeberti, Harci, Chronicæ Brabantiae impressi anno 1618. Diuei; eandem indicat Chronicæ Francicum.

Fatalis Beggæ in actis eius nuper planâ formâ Brabanticō idiomate editis, est annus 692. Sigeberto, Haræo, Baronio est annus 698. quos nos in tabula nostra Chronologica fecuti sumus. Vetera quædam vita S. Beggæ anonyma edita à Iosepho Geldolpho Abbe S. Gertrudis Louanijs anno 1631. cap. 7. de obitu Beggæ loquens, ait: *vertebatur eo tempore annus fælicissima Incarnationis Domini nostri Iesu Christi 709. Clodouæ Rege Dagoberti Filio in Francia Occidentali, & Sigeberto in Orientali regnabitibus.* Idem habet codex quidam anonymous à 780. circiter annis penna exaratus

ratus cœnobij Corffendonckani multas SS. vitas complebens. Verum calculus ille nulla autoritate, aut ratione probatur, & falsus ex adiunctis Regibus conuincitur; ambo enim ante annum 680. communi testimonio desierunt.

Sunt qui scribunt ab hac Begga tamquam institutrice, Begginas nomen suum habere, sed id parum, aut potius nihil probabilitatis habet, inquit Molanus in indiculo Sanctorum Belgij. Quam sententiam libenter semper fui amplexatus, & priuatim rationibus aliquando defendi: & pro ea libellum emisit Petrus Coens Secretarius tum Episcopi Antuerpiensis & eiusdem Ecclesiæ Canonicus, in quem statim multæ Apologiæ Beggam Begginarum fundatricem asserentes euolarunt. Habeo vetustum libellum in quo hæc verba: anno 1107. multæ mulieres contempso seculo fecerunt congregaciones, simul congregantes, & vocabantur Begginæ. Non ignoro Begginarum aduocatos ad similia respondere; ego hisce contentionibus non deserui, negotium tamquam proposito meo extraneum, in medio relinquens. Hoc solum assero, quidquid de institutione sit, Begginas rectè eam Patronam colere, quod viro orbata vita genus Begginarum statui simillimum duxerit.

DISSERTATIO LXXXVI.

De Martyrio S. Lamberti.

DE exilio S. Lamberti, de reductione dictum est dissertatione 43. nunc de eius Martyrio aliquid agendum. Dignissimus Antistes Sacerdotalibus gratijs ditatus, memor eius de quo S. Paulus Episcopos admonet: Tu vero vigila, in omnibus

Q q 2